

Man er her et Forsøg paa at forbyde Tilgængelsen af Tanker og Ideer til videre, selvstændig Bearbejdelse; man vil forbyde at laane Andres Tanker, selv om man giver dem nye Klæder paa. Det forekommer mig, at der, som Princip betragtet, kan reises ikke faa Indvendinger herimod. Hvad særlig den dramatiske Literatur angaar, kunde det tillige fremhæves, at der paa dette Omraade stadig har tundet Laan Sted fra Novelle- og Romanlitteraturen, hvilket i og for sig maa siges at være fuldstændig naturligt og derfor paa ingen Maade bør forhindres. Naar der kommer en dramatisk Mester, der har laant et Stof hos en mindre fremragende Novelleforfatter og har gjort Noget ud af det, skulde man da virkelig ønske det forbudt? — Vil man imod det Anførte indvende: Ja, men Lovforslaget sigter kun paa den mere haandværksmæssige, den mere raa Tilgængelse af Andres Værker, saa siger jeg: Lad os da faae en Grændse sat mellem de to Arter af Tilgængelse. Da sæt nu, at det man egentlig vil ramme, ikke er Andet, end hvad den nu bestaaende Lov allerede beskytter? Har man nogen Dom paa dette Omraade, som viser, at det er nødvendigt nu at tage denne Opgave op for Lovgivningen? Har man Vished for, at man ikke ved Hjælp af den nu bestaaende Lov kan beskytte det, der skal beskyttes? — Altsaa selve Principet i den fremsatte Bestemmelse er, tror jeg, i alt Fald omtvisteligt, og naar man saa kommer til Anvendelsen, bliver Sagen endnu langt vanskeligere. Naar Lovgiveren ikke selv er klar over, hvad han vil, hvorledes kan han da vente, forlange, at Domstolene skulle være i Stand til at dømme i den Slags Sager? Da vi for nogen Tid siden her i Thinget havde et Lovforslag for angaaende uædelige Skrifter og Billeder, blev det fremhævet, og fremhævet med Rette, at det var en væsentlig Mangel ved en Straffelov, naar den overlod den egentlige Afgjørelse, Bestemmelsen af, hvad der var strafbart og hvad ikke, til Domstolens frie og ubundne Skjøn. Men kunde dette med Rette gøres gjældende overfor hint Lovforslag, kan det i langt høiere Grad gøres gjældende overfor den omhandlede Bestemmelse i det i Dag foreliggende Lovforslag. — Jeg vil altsaa, idet jeg som sagt gaar ud fra, at man kan tage det af denne Lov, som er antageligt, og overveie det Andet nærmere, tillade mig at henstille til Thinget ikke uden nøie Overveielse at gaa ind paa § 2 i det foreliggende Lovforslag. Jeg ønsker ikke at lægge denne Sag Hindringer i Veien; men jeg mener, at alle berettigede Hensyn og Forventninger ster Fyldest, naar man

vedtager § 1 og nærmere overveier § 2, indtil man selv bliver mere klar over, hvad man bør forbyde, og hvad man kan forbyde.

Brandes: I den Betænkning, som Landsstingets Udvalg har afgivet angaaende denne Sag, rettes der en indirekte Opfordring til Ministeren om at skride til en Modifikation af vor Eftertrykslovgivning, idet det bemærkes, at hvis dette Forslag skal blive til Lov, ville vi være naaede til den 4de eller 5te Tillægslov til Eftertryksloven af 29de December 1857. Denne Opfordring vil jeg tillade mig at slutte mig til. Jeg kan ikke negte, at det vilde glæde mig, om Modifikation skete, ikke alene af den Grund, at vi have saa mange Tillæg til Eftertryksloven, og altsaa ville faae et til, hvis Lovforslaget vedtages, men ogsaa af den Grund, at vor Eftertrykslovgivning i det Hele trænger til en Revision. Jeg kunde forsaavidt være ganske enig med det ærede Medlem, der nu talte, idet man, naar man i det Hele skal gaa til en saadant Bestemmelse som den, der her foreslaas i Lovforslagets § 2, rimeligvis ogsaa maatte komme til at søge andre Punkter op til Overveielse, hvilket næppe vilde kunne lade sig gjøre, undtagen hvis man skred til en almindelig Revision af vor Eftertrykslovgivning. Dette Lovforslag skal jo paa et enkelt Omraade sikke Forfatternes Ret nemlig med Hensyn til Dramatiseringen af deres Værker. Men hvis vi f. Ex. tage Komponisterne, ere de i Dieblilket paa ingen Maade sikrede saaledes, som Forfatternes ville være, i alt Fald med Hensyn til Dramatiseringen, hvis dette Forslag bliver til Lov. En Komponists Arbejder kunne i dette Dieblil bestjæres og ødelægges paa mange forskellige Maader og derefter bringes til Opførelse, uden at han ved Hjælp af Eftertryksloven kan skride ind derimod. Det er et Spørgsmaal, som det forekommer mig ligger nær at tage under Overveielse. Og paa samme Maade gaar det med Opførelsen af hele Kompositioner. Der kan man vel skride ind imod Opførelsen af de større Arbejder, hvis der da er Tid dertil, men med Hensyn til de mindre ser jeg ikke, at der er nogen Mulighed derfor ved Hjælp af Eftertryksloven. Hvis man i det Hele taget vil beskytte Forfatternes Ret, er der et Spørgsmaal, som ganske sikkert maa komme under Overveielse. Det er Forholdet til Anthologier, Læsebøger og lignende, hvor Lovgivningen utvivlsomt i dette Dieblil er høist urimelig. En Mand kan i en Læsebog optrykke store Stykker af danske Forfatteres Arbejder et Aar, efter at de ere